

Sodi se, da je ameriški parnik pristal v norveškem pristanišču zato, da bi izkreal ameriško posadko, česar pa niso dovolile norveške oblasti. — Kakor kažejo vsa znamenja, bo nastal zaradi tega parnika med Nemčijo in vlado Zedinjenih držav še velik spor.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

»ENAKOPRAVNOST«

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-5312
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

» Raznašalec v Clevelandu, za celo leto \$5.50
» 6 mesecev \$3.00; za 3 mesece \$1.50
» Pošti v Clevelandu, v Kanadi in Mexici za celo leto \$6.00
» 6 mesecev \$3.25; za 3 mesece \$1.60
» Zedinjene države za celo leto \$4.50
» 6 mesecev \$2.50; za 3 mesece \$1.50
» Za Evropo, južno Ameriko in druge tujinske države:
» Za celo leto \$8.00 za 6 mesecev \$4.00;

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

ČEHI NE KLONIJO DUHA!

Ko so se nacisti policisti in agentje Gestapa, tajne politične policije spopadli v Pragi ob priliki 21. obletnice ustanovitve svobodne države Čehov in Slovakov, so namerili svoje puške na nevidnega sovražnika. Z ustreli in aretacijami onih, ki so vpili: "Živela republika! Živel Beneš!", niso tlačitelji dosegli resničnega voditelja niti niso mogli zatajiti poti sili, ki tira češke patriote na barikade. Zakaj ta sila je duh Tomaža Masaryka, osvoboditelja češkega naroda in prvega predsednika republike, iz katerega črpa narod v češkoslovaškem protektoratu inspiracije in pogum v svojem boju za obnovo svobodne češkoslovaške države.

Dejanja nasilnosti in zatiranja bodo samo obodila Čeha v njihovi odločnosti do nadaljnjega odpora. Kjer odstrani tuje nasilje enega šampiona češke svobode, tam se na njegovem mestu pojavita dva druga. Kljub temu pa Čehi niso naivni. Oni vedo, da njihov čas še ni napočil in da še ni udarila ura splošnega podviga za borbo zopetnega osvobodjenja. Njihove izkušnje pod Avstrijo pred vojno in za časa svetovne vojne, ko so Masaryk, Beneš in ostali češki patriotje podtalno delovali za osvobodjenje svoje dežele izpod tujega jarma, so jih naučile, ceniti važnost potrpljenja in previdnosti.

Izbruh češkega gneva v soboto in v nedeljo je bil samo izraz občutja, s katerim je prežet ves češki narod. Ta njihov izbruh je pa služil tudi koristni svrhi, ker je opomnil svet, da še vedno živi češki narod, ki noče umreti in bo še nadalje živel kljub Hitlerjevemu brutalnim poboju in njihovim koncentracijskim taboriščem.

Dočim so Čehi v Pragi dajali izraza duška svoji zvestobi do idealov velikega predsednika Tomaža Masaryka, pa je njegova hči dr. Alice Masaryk govorila v soboto pred ameriško javnostjo v Clevelandu, katero je posvarila, da je naziranje, da je "svoboda sama po sebi umevna," skrajno nevarno. Kako dobro je niti znana ta velika resnica! Aretirana po Avstriji za časa svetovne vojne, preganjana, aretirana in zaprta po Gestapu po nasilnem zavajevanju njene češke domovine, so Alice Masarykovi kakor tudi ostali češki bojevniki za svobodo, znani blagoslovi resnične svobode.

"Zopet bomo dobili prohibicijo," pravi Mrs. D. leight Colvin iz New Yorka, predsednica ondotne Lige suhačev. — Prav, zdaj smo samo radovedni, če bo prišla prohibicija še pravočasno, da si bodo policmani lahko kupili avtomobile modela 1940.

Četrto stoletje pevskega društva "Zvon"

Sever je zvonek in melodiozen ter v vseh legah prikupen. Blaglasen in poln življenjske sočnosti je tudi alt gđ. Grozdano-vičeve.

Znana izdorna "Zvonova" ženska moč ga. Agnes Žagar pa je podarila publiki najlepši dragulj nedeljskega koncerta, ki je zapela prelestni Nevinov (Robert Cameron Rogersov) "Rožni vence" (Rosary), ki ga je poslovenil slovenski pesnik in "Zvonov" pevovodja g. Ivan Zorman. Pela je z neizrekljivo mehkim občutjem, da se ni bilo mogoče ubraniti ginjenja.

Vse one lepe, srečne dni, ki užila kdaj sem jih s teboj, na rožnem vencu zdaj prestevam jih, na rožnem vencu štejem jih.

Tiho in pristrčno so trepetali zadnji zlogi po dvorani, skrivaje v sebi morje spominov — tudi pevkinih spominov na nekdanje srečne dni, ki jih ni več in se nikoli več ne povrnejo.

Nato ji je glas narasel v presunljivo bolečem trpljenju:

Za vsako uro jagoda v molitvi zdaj spreminjam jo. Mnogi se venec vse dotlej, dokler pri krizu sem!

Zatem se je pevkin glas spet

upokojil; resignirano sprejema kelih trpljenja, s sukimi ustni poljubljuje nanizana zrna:

V spominih sreče in gorja poljubljam jih ta zrna vsa. V trpljenju tem sem naučila se poljubiti križ — dragi — poljubiti križ.

Lep "Zvonov" koncert je bil zaključen s prekrasno Gregorčičovo "Nazaj v planinski raj", s to prelepo himno slovenskega rodoljublja in domotožja, ki so slovenili slovenski pesnik in "Zvonov" pevovodja g. Ivan Zorman. Pela je z neizrekljivo mehkim občutjem, da se ni bilo mogoče ubraniti ginjenja.

Kako je "Zvonov" zbor zapel Gregorčičovo "Nazaj v planinski raj", naj povemo z besedami g. Louisa Belleta, ki o petju nekaj ve in ki je dejal: "Tako kakor "Zvon", ni zapel te krane pesmi v Clevelandu še nikoli noben slovenski pevski zbor!" Čestitke "Zvonovemu" zboru in njegovemu mojstru — Ivanu Zormanu!

UREDNIKOVA POŠTA

PO 27-LETIH V DOMOVINI

Cleveland, O. — Leta in leta sem si želel, da obiščem rodni kraj, da vidim zopet starše, sestre in sorodnike. Tako sem se odločil da grem po 27 letih mojega bivanja v tujini domov na obisk. In 13. junija sem šel z skupino, ki jo je vodil g. Kolander na postajo in sedli smo na vlak, ki nas je potegnil proti domovini.

Drugi dan smo se ukrcali v New Yorku na veliko moderno ladjo Normandie in ob 3 uri popoldne smo pričeli pot preko oceana. Razgled na mesto New York iz ladje je tak, da ga človek nikoli ne pozabi. Vrsta nebotičnikov je kakor vrsta gora. Peljali smo se mimo kija boginje Svobode, dar francoske republike Ameriki. Pa kmalu nam je vse izginilo izpred oči in nahajali smo se na visokem morju. Nekateri so bili veseli, drugi so klonili glave. So pač mislili na svoje drage, ki so jih pustili v deželi, ki je ostala za nami — v Ameriki.

Morje je bilo mirno in vožnja prijetna. Dne 19. junija smo dospeli v Plymouth, Anglija. Celotno noč smo čuli in čakali, kedaj da zagledamo suho zemljo. Kakšno veselje in navdušenje je zavladalo med nami, ko pristane mo ob 7 uri v jutro. Po eni uri in pol smo nadaljevali vožnjo proti Havru. To mesto, oziroma pristanišče je mnogim Slovincem znano, ko so potovali skozi. Zdi se mi, da ima Mr. Kolander dobre zveze in poznavstvo tam, ker mu je mnogo oseb prijateljsko segalo v roko ob prihodu. Sedli smo na vlak, ki nas je odpeljal proti Parizu. Z vlaka smo ogledovali lepo francosko deželo. Skrbno obdelane njive, lepi travniki, vse to se je vrstilo. Poljedelstvo je na visoki stopnji; krasna pšenica polja, obdelujejo jih kot se je videlo vse s stroji. Ko pridemo v Pariz, sem bil gost Monsieur Maliverno. Ves je bil iz sebe in ni vedel s kom bi mi boljše postregel. Hotel je, da ostanem tam za teden dni, da mi razkaže znamenitosti Pariza. A mene je vleklo na Kranjsko, v redni kraj. Obljubil sem mu, da se ustavim nazaj grede.

No, in 20. junija jo odrinemo naprej. Peljali smo se čez gorato Svico. Krasi smrekovi gozdovi, svež zrak in sneg vrhu visokih gor; vse tako osvežujoče, da smo kar hlastno vdihavali dobri zrak. Po Tirolski je speljana železnica visoko v gore. V dolinah je deževalo, a višje nad nami v gorah je snežilo.

Dne 21. junija smo dospeli na jugoslovansko mejo. Pregledajo potne liste, kar je šlo hitro in gladko. Potem nas pa postrežejo s pravimi kranjskimi klobasami in dobro slivovko. Ob 10 uri popoldne pa prispemo do cilja v srce Slovenije, v belo Ljubljano. Na postaji me je čakal moj bratranec Janko Jevce, s katerim sva šla domov v Črno vas pri Ljubljani.

Moji starši in sestre niso vedeli da pridem. Pa tudi spoznali me niso. Imeli so me za cenilca škoda, ki jo je napravila voda malo prej. Dolgo se nisem mogel premagovati in povedal sem, kdo sem. Sledilo je veselo snidenje po 27 letih in tudi solze so nam vsem silile v oči.

Na ljubljanskem barju se vedno režejo šoto in jo uporabljajo za kurivo. Ljubljana se je v teh letih spremenila in modernizirala, da sem bil kar v zadregi kod in kam. Le okrog starega Rotovža in Stari trg s Florjanskim ulico se niso spremenili.

Nebotičnik se vidi daleč na okoli in prav na vrhu je gostilna, kjer dobite dobro postrežbo in lep razgled po mestu in okolici. Posebnost je nova cestna železnica.

Sel sem po Sloveniji. Bil sem v Trebnjem na Dolenjskem, v Radovljici, na Bledu in drugih krajih. Sel sem tudi v Logatec na Notranjsko, ki je rojstni kraj moje žene. Kasneje srečam v Ljubljani Mr. in Mrs. Derdich, Mrs. Drčnik in Mr. Livaka, ki nas je potegnil z avtom v Postojno, da si ogledamo znamenito jamo. V gostilni nas je natakarica vprašala v slovenskem jeziku, kaj želimo. Kar presenečeni smo bili, ker smo mislili da pod Italijo ne sme nikdo ziniti po naše. Postojanska jama je pravi čudež in ni čudno da je svetovno znana. Zagreb je lep, moderen, zato mu tudi pravijo: mali Pariz. Okolica Zagreba in Jastrebanško je polna lepih vinogradov. Videl sem tako ogromne sode, la bi lahko štirje pari plesali v vsakem.

V Sloveniji je sedaj živahna cupčija z lesom, ki ima precej dobro ceno. Izvažajo ga v Italijo, Nemčijo, Francijo in Španijo. Po mestih je veselo živ-

ljenje, ki bi bilo še bolj veselo, če bi bilo več denarja, a na kmetih je pa trpljenje.

Dnevi so tekli naglo in prišel je čas odhoda. Dne 17. avgusta smo vzeli slovo. Težka je bila ločitev. Vsa si je mislil: mogoče se vidimo zadnjikrat. Toda vlak jo je pripihal. Se enkrat smo si stisnili roke, še en pogled in šlo je mimo. Prišli smo pot nazaj. V Nemčiji (bivši Avstriji) smo imeli veliko zamudo, ker so nas potisnili iz proge, da so napravili pot vojakom, ki so se peljali v velikih množinah mimo in tako smo dospeli v Basel po 10 urni zamudi. Po štirih urah se odpeljemo v Pariz. Tudi tam smo videli mnogo vojakov, ki so se pomikali v nasprotno stran — proti Nemčiji. Na 19. avgusta pridemo zopet v Pariz. Moj prijatelj Maliverno me je zopet sprejel z vso prisrčnostjo in ljubeznjivostjo. Vođi fino restavracijo na slavnem Montematreju, kjer se shajajo umetniki iz vsega sveta. Razkazal mi je mesto, muzej, slavolok zmage, grob nepoznanega vojaka, katedralo Notre Dame, boulevard, gledališče i. t. d. Lepe zgodovinske znamenite stavbe, ki pričajo o nekdanji slavi Francije.

Segli smo si v roke in rekli adio in odrinili do morja in čez, nazaj v svobodno državo Amerike.

Ciril Jevce

BIGELOW POKOJNINSKI PREDLOG IN NAŠE PAPIGE

Ne dolgo tega je poročal Mr. Trbovec v svoji znani koloni "Vsak po svoje" v Novi Dobi, da je Argentina prepovedala izvoz papir v Združene države ter dostavlja: "Tu imamo že itak dovolj papir in papagajev, ki so prelepi, da bi sami mislili, ampak samo kimajo in ponavljajo za drugimi."

Pisec teh vrst se v tem popolnoma strinja z Mr. Terbovcem, kajti zadnje čase se je v slovensko-ameriški žurnalistiki zaleglo toliko te golazni, da je pričela že resno ogrožati, vsak trezen predvarek — in hladno presojanje dnevnih dogodkov in socialnih problemov ameriških Slovincov.

Volilci države Ohio, bomo prihodnji tork imeli priložnost, da se prijavijo za novi dodatek k državnim ustavi, ki predvideva starostno podporo, za vse državljane, ki so brezposelni in stari 60 let ali več ter nimajo zadostnih sredstev za življenje.

Veliki interesi, kateri kontrolirajo državno administracijo, so skušali ta Bigelow pokojninski predlog že v inicijativi zavdaviti in prepričati referendum, kar se pa jim ni posrečilo. Sedaj so zagnali hurenso vpitje proti temu predlogu ter najeli cele brigade "ekspertov", da nam dokažejo, da če bo ta načrt sprejet, bo državo Ohio vrag vzel.

Jaz se ne čudim kapitalizmu in njegovemu časopisju, ker ti so že stari tradicionalni nasprotniki vsake socialne zaščite za delavstvo. Ne morem pa razumeti, nekaterih slovenskih časnikarjih ficičev, kateri uporabljajo vso svojo kranjsko furijo, da se prepriči sprejem tega predloga.

Pred seboj imam dva slovenska lista, iz ene in iste preše. Glas, glasilo Slovenske dobrodelne zveze, z dne 19. in Ameriško Domovino z dne 21. oktobra.

Z malimi izjemami se oba ta dva lista "prešata" za stare, ali vsaj že postarane naše rojake naseljenke, (brez katerih bi noben slovenski časopis v Ameriki ne mogel dolgo izhajati). Med temi rojaki je mnogo takih, ki so po 40 let in več po-

magali graditi bogastvo Amerike in kapitalistom profit. Sedaj ko so se izčrpali, se nihče ne zmeni več zanje. In če so slučajno pristradali kak groš, so jih "očistili" gospodje bankirji ... pa bo kdo še vprašal: zakaj toliko samomorov, med starejšimi naseljenci?

Urednika obeh zgoraj omenjenih slovenskih listov brezobzirno in vehementno napadajeta Bigelow pokojninski predlog ter pozivljata svoje "bravce", da naj glasujejo proti temu predlogu. Argumenti, katere nava-jata za to, niso nič drugega, kakor papagajsko ponavljanje iz burbonskih listov. "Mi nismo proti (?) starostni podpori, mi smo proti Bigelowemu predlogu, ker je zmešan, ker se ne ve, kdo bo upravičen do te pokojnine; kaj pa farmerji? Davki se bodo podvojili; od vsake bajte boste morali še enkrat toliko plačati. Tovarnarji bodo zbežali iz Ohio, trgovci bodo uničeni, nastala bo revolucija in država bo šla bankrot."

Tako pojejo petlini okoli Glasa in A. Domovine.

Člen ustave države Ohio, Referendum, če se ne motim, ima določbo, ki pravi, da mora državni tajnik (Secretary of State) vsak novi zakonski predlog, ki ima priti na splošno glasovanje, uradno objaviti, oziroma razposlati besedilo predloga vsem volilecem pred volitvami, da se o vsebini temeljito pouče.

V Bigelow-em slučaju, se to do sedaj še ni zgodilo. Zakaj ne? Če človek kakšne stvari ne pozna, je nemogoče, da bi izrekel pravilno sodbo o nji.

Bigelow predlog za starostno podporo, kolikor je meni znano, ne predvideva določene vsote v vseh slučajih. Rečeno je, da vsak državljan ali državljanka, ki doseže 60 let ali več starosti in ni zaposlen za plačilo, da nima drugih zadostnih dohodkov za življenje, bi morala država prispevati iz penzijskega sklada, da bi dohodki vsakega posameznega državljanina in državljanke znašali \$50.00 mesečno. Zakonski par, ki živi skupno življenje, in sta dosegla oba 60 let starosti, bi bila upravičena do vsote \$80.00 mesečno.

(Če sem pravilno poučen, posameznik ali zakonca, ki imajo kak postranski dohodek, (recimo \$5.00 ali \$10.00 mesečno), bi se jim to vračunalo in manj pokojnine izplačalo. (Poučeni ste pravilno—o, ured.)

Tisti, ki so zaposleni, lastujejo obrt in trgovino, lastujejo dovolj zemlje da jih preživlja, bi ne bili upravičeni do starostne podpore.

Dohodke za pokojninski sklad bi tvorili novi davki in sicer: a) Dva dodatna odstotka zemljiškega davka, na zemljiške parcele, katerih davčna vrednost je cenjena ne manj kot 20,000 akre ali več.

b) Eno četrtno dohodninskega davka, (Income Tax) enake vsote, kakršno plača posameznik zvezni vladi, od svojih dohodkov. (Kdor plača zvezni vladi naprimer \$00.00 na leto, bi moral plačati še \$25.00 v državni pokojninski sklad.) Vsa dolar tega davka, bi se moralo vknjižiti, da se ga ne sme vporabiti za drugo, kakor zato, v kar je namenjen.

Iz tega je razvidno, da bre-dlo za starostno podporo bi padlo na rame velikega kapitala (kamor tudi spada) in tistih, ki lahko plačajo ... Kdor trdi, da bodo prizadeti nižji sloji in farmerji, je ignoran ali pa plačan sluga kapitalizma.

Ohajska gospoda, kateri vsa-

se narodnosti zavzele in se lujejo za njegovo izvolitev, vedo, da bo on najbolj spreben sodnik na mestni sodnici, ker vedo, da bo praktično sodil poverjene mu zadeve.

Cenjeni rojaki, Slovenci, bratje Hrvati, kot označuje se druge narodnosti zamenjajo za izvolitev sodnikom Mr. Mihelich-a, ali ni naša državna in narodna dolžnost, iste zavedamo? In ako se ddamo, tedaj bomo tudi mi v venci in bratje Hrvati v vsemnem povzeli akcijo, ter izjeme šli v torek 7. novembra v volilno kočjo in dali glas našega rojaka, za sodnika sta Clevelanda, ki nas bo no zastopal, kar bo v pomoč rodu.

Složno strnimo svojo zavest in sodnik mestne sodnice naj bo odvetnik John L. Mihelich.

Kandidat za šolski odbor

Slovenskim volilecem v Board of Education du bo omogočeno, da bodo 7. novembra lahko volili na Board of Education svojega lastnega rojaka.

Kandidat je Raymond Turk. On je sin Mr. in Mrs. Frank J. Turk in vnuk Josipa Turka, (po domače Stenč) vega slovenskega priseljence Clevelandu in prvega slovenskega voditelja in dobrotnika, je naselil v Clevelandu 1881.

Da je Mr. Turk dobro usposobljen in da bo delal čast v vsiki narodnosti, o tem ni ma. Ko je leta 1927 končal dije na John Carroll univerziteti, je bil takoj sprejet k uredništvu clevelandskega dnevnika "News". Njegovo poročanje dobro znano in priznano.

Letos je deloval kot časnikar za vse univerzitetne in ljudske šole v okraju. Znan kot avtoriteta glede dernih vzgojnih problemov. Mr. Turk je oženjen, ima otroka in stanuje na 2728 W. lard Ave.

Clari Board of Education rijo nepolitično telo, do voljeni vsaka štiri leta, člani mestne administracije voljeni vsaki dve leti.

Stojmo na straži

V 32. vardi smo se po primarnih volitvah znašli v rednem položaju. Nominirani sta bila dva demokrata in sedanjim mestni zastopnik Vehovec, in Carmen Arzave. Vehovec in Carmen Arzave je italijanske narodnosti, bodo morali dne 7. novembra pri splošnih volitvah obdobje dva leti zastopati.

Povprečno štejeemo, da mo mi Slovenci in bratje tje v 32. vardi okrog 4,000, to je eno tretjino od vseh registriranih volilcev. Tj moramo, da od 4,000 najmanj 3,850 demokrati glasov, kateri končno nad 60 odstotkov vseh kratskih glasov v 32. vardi Torej ni nič več kakor prav imamo zastopstvo te vardi v venskih rokah.

Polnih dvanajst let so si volilci v 32. vardi borili svoje pravice v zastopstvu končno pred šestimi leti, ko so s pomočjo drugih mikratov izvolili v mestni nico našega rojaka in delavskega zagovornika na Vehoce.

Letos si stojita v nasprotju dva demokratska kandidata, Acrezore, poprej vodilni publikanec in Anton Vehoce vse življenje zvest demokratski. Za pravega demokrata

(Dalje na 4. str.)

DANTES:

Krvava rihta

Nekje med vinskimi gorica-
mi je obsežna krčma z imenom
"Krvava rihta." Kdor pride v
tisti kraj, naj nikar ne pozabi,
da ima krčma izvrstno klet,
v kateri stoji posebno rdeče
vino, ki je prav last te hiše in
ki je tako izborna, da takega
ne dobiš več.

Kar pa je glede na strahot-
no ime, ki se kar nič ne prile-
ga dobremu rdečemu vinu, pa
morda zraven zgodba, ki sicer
niso prav do pike resnični-
ni, ki pa vendarle ugodno vpli-
va na kozarcu tega prekrasnega
vina.

V davnih časih je bival tu
sodnik z imenom Lisjak. Ta je
bil upravičeni jezi ubil graj-
nika, ker je nepoklican vdrl v
njegov hišo in mu jo oneča-
stil.

V tistih časih so bile sodni-
ke, niso dosti povpraše-
li, kako, kaj in zakaj, ampak
razsojali kar po črki. In ta-
ko naj bi bil Lisjak zaradi svo-
je zločina obglavljen. Ko je
šel zlastni sprejod — spre-
jel sodnik s palico, zadaj na
kajni vrvi obsojenec in dva
čeka za pomoč — mimo tiste
kjer so že takrat točili v
rdeče vino, je Lisjak na-
govoril sodnika:

"Gospod sodnik," je dejal,
"kaj, da ste prijatelj dobre
volje, ki jo tu točijo. Kako
tisto, če bi malo pogledali v
zazre, preden začnemo s tež-
nim delom?"

Sodnik je bil brez besede.
Ali se je zakričal:

"Se ti je zmešalo kaj, ba-
le?"

"Gospod sodnik," je odvrnil
Lisjak, "kolikor vem, se mi še
koleščki pravilno vrtijo. In
v vsakomur, ki gre v smrt,
polnjen je kaka poslednja
Mene še ni nihče vprašal
želji. Zato sem jo kar
izrekel."

Sodnik se zmeraj ni vedel,
naj bi zavrnil to brezpri-
stojno nesramnost svoje žrtve.
Je potlačil jezo in dejal:

"Ljudje, ki čakajo na rih-
to, vidijo, kako boš obglav-
ljen. Kaj bodo pa ti rekli, ko
bo zakasnila zabava?"

"O, gospod sodnik," je de-
jal Lisjak, "in se o tožno nasme-
he ima človek priliko kaj
lepega videti, pač lahko
tudi malo počaka."

Kaj se je moral sodnik za-
jati in je bil potem takem
koraj pridobljen. Zares se
je zbral že ves tisti kraj ni
in v okrog in okrog ni bilo
gije žive duše videti. Ven-
je je sodnik se obotavljal.

Lisjak tako ganljivo pri-
govoril:
"Ko mi že mislite potem vrat
vino, ki pa jaz prej to storil
členici vina."

Tedaj je sodnik prikimal in
vsi trije — sodnik, Lisjak in
rabelj — hlapec sta morala za-
nati ostati — so vstopili v klet,
se usedli v kot in naročili rde-
čega vina. Rabelj je držal v
roki vrvi, ki je njen drugi konec
imel zanko, katero je imel Lis-
jak okrog vratu. Lisjak je po-
mislil še na drugačno rdečilo,
ki se je pa zdaj še živo prete-
kalo po njegovih žilah.

Potem je prvi naglo dvignil
kozarec, rekoč:

"Na zdravje, gospoda, in da
bi srečno opravili."

In so pili. Sredi pitja pa je
rabelju, ki je bil precej tope
glave, šinilo na misel, kakšno
smešno je Lisjak izrekel in pri
tej misli se je nasmešnil, tako
da se mu je zaletelo, ko je iz-
pil iz kozarca. Sodnik pa je re-
kel:

"Lisjak, ti si pa res čuden
tič. Drugi ljudje nimajo takih
šegavih misli, preden so ob-
glavljeni."

"Veste, nisem še vajen te-
ga," je odvrnil Lisjak. "Česar
pa vajen nisem, me pa zmeraj
razjezi ali razvedri. Ker mi je
pa zadnjič jeza takšno zagodla,
sem pa zdaj rajši dobre volje."

"Lisjak," je povzel sodnik,
"ti si mi všeč. Ti zares znaš
gledati smrti v oči. Na tvoje
zdravje!"

Lisjak je načel drugi liter.
"Zdrav sem še," je dejal. "A
to zdravje mi pri obglavljenju
ne bo dosti zaleгло. Zatorej
rajši napijmo mojemu hitremu
koncu."

"To je pa od rablja odvis-
no," se je sodnik zasmejal in
je izpil.

Lisjak se je okrenil k rablju,
rekoč:

"Potem pa dajva midra tr-
čiti, da se bova bolje sporazu-
mela. Jaz bom lepo pri miru,
ti pa glej, da boš dobro za-
del."

Tako so načeli že tretji liter.
Kaj bi pravil? Lisjak je tako
stresal iz rokava, da so bili vsi
trije prav židane volje in so
skoraj pozabili na svoj opravek.

Mahoma pa je moral sodnik
nekam iti.

"Sprijateljita se medtem," je
rekel, ko je šel ven.

"Počemu bi ne bila prijate-
lja?" je dejal Lisjak rablju.
"Ti storiš le to, kar ti on uka-
že. Če bi se bil on, sodnik, prej
bolje sporazumel z menoj, pa bi
se nama zdaj ne bilo treba
truditi."

Ko se je sodnik vrnil, je pa
rabelj vstal in je šel ven. Prej
pa je bil dal konec vrvi sodni-
ku v roke.

"Lisjak," je povzel sodnik,
ko sta bila sama, in je položil
konec vrvi na mizo, "veš, ne-
znansko mi je hudo zate."

"Meni tudi," je dejal Lisjak.

"A kaj pomaga?"

"Nič," je odvrnil sodnik in
grenko mu je postalo v duši.

"Tak pa vsaj še enkrat trčiva.
Saj nisi hud name, kaj?"

"Hud nisem," je odgovoril
Lisjak, "toda prošnjo imam pa
le do vas."

Medtem se je rabelj vrnil in
ko je zagledal, da leži konec
vrvi na mizi, jo je pustil ležati
zaradi sodnika, da bi se mu ne
zamerilo.

"Kakšno prošnjo?" ga je so-
dnik vprašal.

"Tudi jaz moram iti nekam,
da potem na rihti ne bo kakšne
sramote."

"Velja," je namignil sodnik.

Rabelj je hotel prijeti za vrvi
da bi ga spremil. Toda sodnik
je stresal z glavo, rekoč:

"Le kako bi mogel — iz take
odlične družčine," se je Lisjak
zasmejal: "Vino je pa tudi še na
mizi."

Tedaj sta se onadva zasmaja-
lala in Lisjak je odšel. Ko je
bil zunaj, se je izmuznil iz zanke,
in lepo položil na tisti kraj,
se pognal skozi lino in je stekel
kakor zajec čez drn in strn.

Sodnik in rabelj sta medtem
še nekaj časa pila in mnogo le-
pega in dobrega povedala o
ubogem Lisjaku, ki se je tako
hrabro in vedro odpravil na
krvavo rihto. Ko ga pa le ni
bilo nazaj, in je minilo že pre-
cej časa, sta ga šla iskat, a sta
ondu našla samo vrvi brez Lisja-
ka. Nato sta precej opotekajo-
čih korakov odšla na rihto.

Misleč, da je Lisjak brez dvoma
šel že naprej in da ju ondu že
težko čaka. A kakšne sta mora-
la slišati od razočaranega ljud-
stva, in drug dan — od višje
gosposke.

Tista klet pa je odtlej obdrža-
la ime "Krvava rihta" ker je
bil Lisjak ondu v rdeči krvi
vinske trte tako veselo sojen.

POLOŽAJ NA BALKANU

Korespondent neke ameriške
revije poroča o zanimivem in-
cidentu, ki se je primeril v
Beogradu na dan, ko sta Fran-
cija in Anglija napovedali vojno
Nemčiji.

Neka Francozinja je z avto-
mobilom zadela nekega moškega.
Dobil je samo male praske,
ampak raztrgana je bila njego-
va obleka. Bil je očividno reven
človek in ženska mu je ponudila
tisoč dinarjev kot odškodnino.
Ko pa je moški videl, da je
ženska Francozinja, ni maral
vzeti denarja, temveč je navdu-
šeno vzkliknil: "Viva la France!"

Ko je prišel na lice mesta neki
policist, mu je mož pojasnil, da
noče sprejeti niti beliča in da je
ženska Francozinja. Policaj je
brez pomišljanja nehal s po-
vprašanjem, salutiral in vzklik-
nil: "Viva la France!" Ko se je
francoska dama odpeljala z av-
tom, so ji ljudje, ki so se zbrali
na pozorišču, poškovani mož
in policist mahali v slovo ter

navdušeno klicali: "Viva la
France!"

Enako razpoloženje kot v Ju-
goslaviji, vlada tudi na Romu-
skem, piše omenjeni korespon-
dent. Nobenega dvoma ni, da so
balkanski narodi naklonjeni za-
padnim demokracijam, kajti
prepričani so, da je zmaga An-
glije in Francije predpogoj svo-
bode malih narodov. Toda za-
kaj sta Jugoslavija in Romuni-
ja navzlic temu še vedno nev-
tralni?

Prvič je jasno, da je vojna
skrajno nevarna in destruktiv-
na. Nadaljni vzrok je, ker mali
narodi vedo, da ako bi se pri-
družili strani, ki bi bila pora-
žena, bi to zanje pomenilo konec
neodvisnosti morda za stoletja,
medtem ko se velikega naroda,
četudi je poražen, ne more dolgo
držati na tleh, kakor kaže slu-
čaj Nemčije.

Toda Jugoslavija in Romuni-
ja imata še druge razloge za
prizadevanje, da ostaneta izven
vojne. Eden je ta, da so Poljaki
silno nepopularni, v prvi vrsti
vsled tega, ker so lani Čehom
zasadili nož v hrbet. Psiholo-
gični moment za zoperstavlje-
nje Hitlerju je bil v septembru
1938. Takrat je bilo ljudstvo v
Romuniji in Jugoslaviji pri-
pravljenost brez vsakega vpraša-
nja boriti se za žrtve agresije,
danes pa je polno bojazni in
nezaupnosti. Dolgo po monakov-
ski kupčiji, so bili Kitajci in
predsednik Roosevelt edini, ki
so bili deležni aplavza v beo-
grajskih kino gledališčih.

Nagel poraz Poljakov jih je
tudi pretresel in jih napolnil z
dvomi glede Anglije in Franci-
je, brez ozira, kje je njih vir.
Človek sreča ljudi vseh vrst,
ki pravijo, da medtem ko Nem-
ci mečejo bombe, pa Angleži
mečejo le letake. Dejstvo, da je

Chamberlain še vedno na krmi-
lu, jači sumnje teh ljudi. S tem
se ustvarja plodno polje za
nemško propagando.

V Jugoslaviji obstoji poleg
tega tudi še vedno hrvaško
vprašanje, ki je sicer suspendi-
rano, a ni rešeno. Srbsko-hrva-
ški sporazum je bil nujno po-
treben v trenutku smrtno ne-
varnosti za narodno edinstvo in
resničen korak napram demo-
kraciji. Toda Hrvatje so trdno
prepričani, da so se Srbi uklo-
nili ne vsled neposredne vojne
nevarnosti in da bi koncesije
tako vzeli nazaj, ako bi mogli.
Dr. Maček je odprto grozil, da
ako pride do vojne pred skle-
pom sporazuma, se bodo Hrva-
tje borili na nasprotni strani
od Srbov, in v razgovorih še ved-
no daje jasno razumeti, da drži
to grožnjo v rezervi.

Srbom so te metode odpor-
ne, to tem bolj, ker so v zadnji
vojni plačali strahovit krvni da-
vek za osvoboditev dežele — na-
rod, ki je štel štiri milijone, je
imel 670.000 mrtvih. Posebno
trpki so srbski opozicijonci, ki
so dolgo delali za sporazum s
Hrvti, ko pa so se začela po-
gajanja, je dr. Maček zavrnil
njih pomoč ter raje zmagal z
izkoriščanjem nacijske nevar-
nosti, to je, se poslužil metode
slovaških avtonomistov.

"Napredek"

Kidneys Must Clean Out Acids

The only way your body can clean out
Acids and poisonous wastes from your
blood is thru 9 million tiny, delicate Kid-
ney tubes or filters, but beware of cheap,
drastic, irritating drugs. If functional
Kidney or Bladder disorders make you
suffer from Getting Up Night, Nervous-
ness, Leg Pains, Backache, Circles Under
Eyes, Dizziness, Rheumatic Pains, Acidi-
tity, Burning, Smarting or Itching, don't
take chances. Get the Doctor's guaran-
teed prescription called Cystex (Siss-
Tex). Works fast, safe and sure. In 48
hours it must bring new vitality, and is
guaranteed to fix you up in one week or
money back on return of empty package.
Cystex costs only 30¢ a day at drugists
and the guarantee protects you.

OH, JOY!

What a joy to get relief from a cough due to
a cold. Get it with Smith Bros. Cough Drops.
Black or Menthol. 50¢. Both taste delicious.
Smith Bros. Cough Drops are the
only drops containing VITAMIN A
Vitamin A (Carotene) raises the resistance of
mucous membranes of nose and throat to
cold infections, when lack of resist-
ance is due to Vitamin A deficiency.

NOW—VELVEETA IN A
MONEY-SAVING
2 LB. LOAF!

KRAFT VELVEETA
THE DELICIOUS CHEESE FOOD

ALSO
IN 1/2 LB.
PACKAGE

The delicious
cheese food

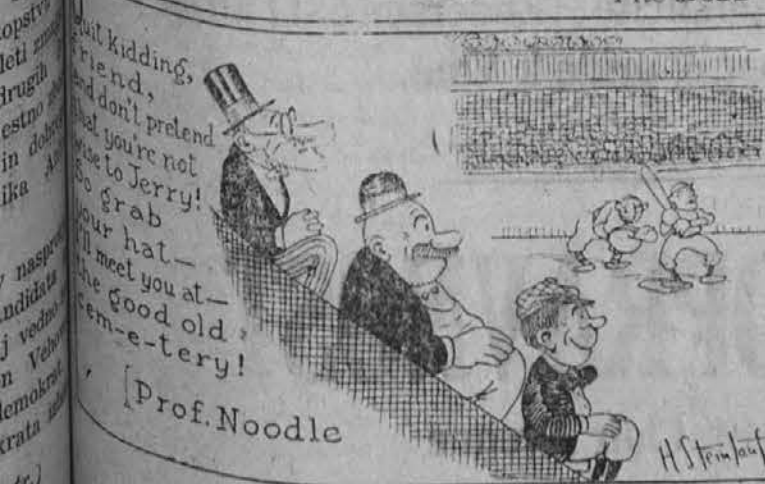
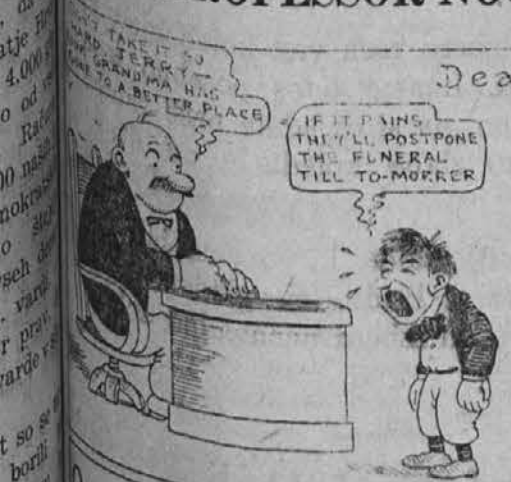
DIGESTIBLE AS MILK ITSELF

"PROFESSOR NOODLE"

Dear Professor:-

It's very queer—
this day,
each year,
my office boy
is crying!
His female Kin
has just
cashed in—
for it's her
month for dying!

The Boss

SEZNANITE JAVNOST
Z VAŠO TRGOVINO
POTOM...

"Enakopravnosti"

Ravnokar je izšla...

velepomembna knjiga

"THE SLOVENES: A SOCIAL HISTORY"

spisal Dragotin Lončar

prestavil v angleščino Anthony J. Klančar

Ta knjiga bi morala biti v vsaki hiši kjer je tu
rojena mladina, da se mladina seznani z
zgodovino slovencev.

Knjiga je vezana
stane \$1

Dobi se v uradu Enakopravnosti,

6231 St. Clair Avenue

Miroslav Malovrh:

13

V ŠTUDENTOVSKIH ULICAH

LJUBLJANSKA POVEST

"Ne — ne," je trdo in kratko odgovorila Helena vsa prestrašena, da jo baron kaj takega vpraša, saj bi svojih misli ne izdala za ves svet.

"Nikar ne mislite, da sem nediskreten," je dejal baron Plass. "Take obsodbe bi ne zaslužil. Mene sploh zanima zvedeti, kaj mlada dekleta razmišljajo, kadar so same, kakor ste bili vi poprej. Sicer pa mi lahko verjamete, da sem vreden zaupanja."

Govoril je prepričevalno in z odkritosrčnostjo, dočim je Helena strmelala predse v tla, želeč le eno, da bi bil ta pogovor hitro končan.

"Jaz vam nimam ničesar povedati, niti zaupati, gospod baron."

"No, na nekaj ste gotovo mislili. Ali naj uganem vaše misli?"

"Ne — ne." Kakor vzklik, izvirajoč iz prestrašenosti, se je glasil ta odgovor, tako, da se je baron resno začudil. Obenem je Helena skočila s svojega sedišča. Ker je bil vrt povešen in Helena ni pazila na to, ji je zmanjkalo tal in padla bi bila, da je ni baron Plass pravočasno ujel na svoje močne roke.

Za trenutek je obležala Helena na rokah barona Plassa. Dvignila je k njemu pogled in videla v njegovih jasnih, dobrohotnih očeh toliko toplote, da je zaničala, kakor bi bila omamljena. Koj nato se je izvil iz teh rok in še besedica "hvala" ji ni prišla čez ustni, tako jo je bil prevzel ta trenutek, ki je v njeni notranjosti vzbudil pravi vihar najraznovrstnejših čustev.

Iz bližine so se čuli glasovi, oznanjajoči, da je družba prišla na ta konec vrta.

"Pojdiva k onim," je rekel baron Plass, "saj naju bodo že pogrešali."

Kakor pokoren otrok mu je sledila Helena. Šele zdaj ji je prišlo na misel, da se baronu Plassu še ni zahvalila za njegovo pomoč. A zdaj ni vedela, kaj naj bi rekla, kako naj se izrazi. Končno je stopila na njegovo stran.

"Hvala za pomoč," je zašepetala komaj slišno in vsa rdeča v obraz.

"Hvala za to besedo," je odgovoril baron in s toplim pogledom objel poleg sebe korakajočo jedrnatost in tako sveže ter nedolžno dekle. "A družbi ni treba ničesar povedati o tem, kar se je zgodilo."

Baron Plass je poznal svoje ljudi, njih porednost, ki je lahko postala zlobnost, in zdelo se mu je, da je njegova dolž-

nost, obvarovati Heleno pred vsako zbadljivo opazko in pred vsakim posmehljivim pogledom.

VIII.

Septembarsko solnce je razlivalo svoje svetlobe tudi v študentske ulice. Helena je odprla vsa okna na stečaj, da je topli zrak napolnil sicer vlažno in zadehlo stanovanje, v katerem je bilo ta dan razgrnjeno vse perilo, kar ga je bilo pri hiši. Dva dni se je Helena bavila s pranjem in sedaj je ves prosti čas porabila za likanje.

Hotela je biti gotova čim prej, ker je vsak dan pričakovala, da se povrne grofica Lici, ki se je bila za nekaj časa odpeljala na Goriško. Kadar se začne zopet obiskati pri grofici, je vedela, da včasih po ves teden ne bo utegnila spraviti doma v red.

Odkar je bila z grofico Lici in njeno družbo napravila izlet na Grad in obiskala zapuščen vrt, je porabila vsako prosto uro, da je pohlitala tja. Prej ni marala hoditi na izprehod in zgodilo se je dostikrat, da po več mesecev ni prišla na Grad. Čutila je, kako dobro ji dejo ti izleti, kako jo sveži zrak poživilja in zato se je navedila teh izletov, toliko boljše se, ker ji je bil spomin na prvi obisk zapuščenega vrta ljub in sladak.

Marljivo je vodila Helena likalo po razprostrtem perilu, njene misli pa so bile daleč od dela, tako, da niti slišala ni, ko se je pred njenim oknom imenovalo njeno ime in ko so se čuli s stopnic krepki koraki.

"Heleno iščete — Knifičevo Heleno?"

To glasno in z začudenjem izrečeno vprašanje je vzbudilo Heleno iz njenih sanj. Spoznala je glas svoje sosedice. Nehala je likati in držeč likalo v rokah, se je obrnila k vratom. Slišati je bilo nerazločno mrmljanje, nakar se je zopet oglašila sosedica:

"Kar tu notri — tukaj stanuje."

Na vratih je nekdo rahlo potrkal.

"Notri," je velela Helena, ki ji je postalo naenkrat kaj čudno pri sru in storila korak naprej, da bi vrata odprla, ko se je na pragu že pokazala moška oseba — baron Spinetti.

Helena je bila tako presenečena, da se ni mogla ganiti; zdelo se ji je, kakor bi bila okamenela; niti odzdraviti ni mogla baronu Spinettiju, ki se ji je galantno približal in se ji priklanjal.

"Kakor vidim, vas je moj prihod zelo presenetil," je dejal baron Spinetti in prijel Heleno

za roko, dasi mu je ni ponudila.

"Da — res — presenečena sem," je jecljala Helena, držeč likalo še vedno v rokah. "Mislim, da ste tudi vi odpotovali."

Baron Spinetti si je vzel stol in se vsedel.

"Da — odsoten sem bil nekaj dni — šel sem na deželo — a naveličal sem se hitro."

Zavzdihnil je, pogledal Heleno z gorečim pogledom in dejal tiše:

"Neka posebna moč me je neprestano vlekla nazaj v Ljubljano."

Helena tega migljaja ni razumela. Zda, ko je bilo prvo iznenadenje premagano, jo je bilo sram ubožnega stanovanja in sram, da je je baron našel v takem neredu.

"Oprostite ta nered, gospod baron," je dejala Helena in začela v naglici pospravljati perilo. "K nam ne prihaja nihče na obisk, nikdar, in ker je stanovanje majhno, sem prisiljena tukaj likati."

Prvič v svojem življenju je čutila, da bi morala veliko sobo imeti vedno v najlepšem redu, prvič se je zavedla ubožnosti svojega prebivališča.

Spinetti je obsul Heleno s toplim priznanjem za njeno marljivost in je slavil njeno delavnost in spretnost v domačih poslih. Zatrjeval je, da ga prav to veseli, da jo je našel pri domačih opravkih, češ, da jo je šele zdaj do dobra poznal, ker jo je prej poznal samo kot damo in prijetno družabnico, sedaj pa jo pozna tudi kot gospodinjico.

Dolgovezni komplimenti barona Spinettija so spravili Heleno nekoliko v zadrego, ki je še narasla, ko je zapazila, s kakimi pogledi jo motri njen gost. Zavedla se je šele zdaj, da ima rokave zasukane in bluzo odpeto. Naglo je bluzo zapela in

BOLEČINE V KITAH
NAGLO ODSTRANJENE

Nikar po nepotrebnem ne prenašajte bolečin v kitah. Na tisoče ljudi je bilo nepričakovano rešenih revmatičnih bolečin, bolečin v kitah in zgibih s priprostim drgnjenjem s Pain-Expeller-jem. To nenavadno zdravilo naglo pomaga. Do sedaj je že bilo prodanih nad 17 milijonov steklenic. Kupite Pain-Expeller. Zahtevajte Pain-Expeller s sidrom na steklenici.

Kampanja za "Cankarjev glasnik"
sedaj v teku...

CANKARJEV GLASNIK

mesečnik za leposlovje in pouk
ima sedaj kampanjo za nove naročnike!

AKO SE NISTE NAROČNIK TE VAŽNE
REVIE POSTANITE ŠE DANES!

NAROČNINA JE:
za celo leto \$3 — za pol leta \$1.50 — za
4 mesece \$1

Kdor tekom kampanje pošlje en dolar direktno
na urad Cankarjevega glasnika mu bo naročnina
kreditirana za pet mesecev.

CANKARJEV GLASNIK

6411 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

spravila rokave v red, a obšlo jo je tako neprijetno čuvstvo, da se je odmaknila od barona za nekaj korakov, kakor bi se ga bala.

Za blaziranega, v vseh ljubezenskih stvareh mnogoizkušene barona Spinettija je bila Helenina sramežljiva boječnost nekaj čisto novega, česar doslej ni doživela. To ga je mikalo bolj kot vse drugo, bolj celo kot Helenina lepota. Zalostni konec, ki ga je vzel njegovo ljubimkovanje z grofico Lici, ga je bil navdal s trpkovo nevoljo zoper vse elegantne dame njegovega kroga. Želel si je zdaj, dobiti ljubico preprostega stanu, a vendar nekoliko omikano, ljubico, s katero bi se lahko ponahal in jo pokazal vsem znanecem in znankam, ne da bi moral imeti kake posebne obzire nanjo in ki bi jo lahko zopet zapustil, kadar bi se mu zahotelo.

(Dalje sledi.)

Urednikova pošta

(Dolje 2. strani)

ni težka, ker volil in stal bo vedno za istim kandidatom, kateri je bil stranki lojalni in zvest pristaš. Kdor pa se prelevi iz ene stranke in stopi v drugo je v največjih slučajih koristolovec, ki išče osebnih koristi. Kakor je pripravljen zatajiti prvo stranko, tako je pripravljen za svoje koristi izdati tisto stranko, v katero je poslednjič pristopil. Mr. Arezone je že na tej skrivnostni politični stezi, če hočemo njegov položaj spoznati.

Pri primarnih volitvah je bil stoodstotni demokrat in sedaj je pa postal neodvisni demokratski kandidat. Njegovo ne-

Oblak Furniture Co.

Trgovina s pohištvo
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

Ako je kaj narobe z vašim pralnim strojem pokličite nas. Imamo izkušenega človeka eksperta, ki vam ga popravi, da boste zadovoljni. Pri nas dobite Washer Parts za vse pralne stroje.

Mandel Hardware

15704 Waterloo Rd.
KENmore 1282

odvisnost smo upravičeni razumeti, da ne bo za svoje delo nikaki stranki niti nobenemu volilecu odgovoren. Smel bo v svoji neodvisnosti pristopiti kamor se mu bo poljubilo in glasoval brez ozira na volilce in korist 32. varde poljubno po svoji volji. Ali ni ta njegova neodvisnost povratek "domov" v republikansko stranko. Če misli biti Mr. Arezone neodvisen od volilcev napravimo ga tudi mi neškodljivega za našo vardo s tem, da v mestno zbornico izvolimo našega rojaka z dobrim rekordom — Anton Vehovca.

Vse angleško časopisje se je zarotilo proti sedanjemu zastopniku Antonu Vehovcu in to ne radi njega samega; ampak proti naši narodni moči, da s porazom Antona Vehovca zlomijo našo solidno moč in v vseh zadevah odločajočo silo, ki jo v 32. vardi mi Slovenci posedujemo. Ali bomo sedaj, ko je na naših brajdaš grozdje zrelo dopustili, da nam ga pridejo in oberejo? Ali bomo dopustili, da naš ponos in naša dolgoletna borba preko noči izgine? Ne in nikoli ne! Stati moramo na straži v obrambi svojih pravic. Kaj je naša dolžnost?

Na volilen dan 7. novembra mora iti poslednji naš volilec v volilno kočjo in s ponosom v srcu zaznamovati ime Anton Vehovec. Kdor ne bo šel voliti na volilni dan naj se zaveda, da je s tem dal polovico glasu nasprotnemu kandidatu, ter s tem pomagal poraziti ali zmanjšati večino glasov Antonu Vehovcu.

Zdaj je čas, da pokažemo svojo moč, po kateri nas bodo znali drugi ceniti in upoštevati. Nikdo naj ne bo izdajalec med nami.

Slovenski demokratski klub 32. varde.

Joseph Muzich, tajnik

Naprodaj

Gostilna naprodaj z dovoljenjem točenja vina in 6% piva. — Vpraša se na 1046 East 76 St.

Išče delo

Dekle išče hišno delo pri slovenski družini. Dekle je ravno kar prišlo iz stare domovine. — Za več pojasnila lahko pokličite YE. 1001.

Wm. J. Kennick lahko izvoljen

Cleveland, O. — V primarnih volitvah so tisti kandidati, ki so najbolj sposobni, propadli zato, ker so si razcepili glasove. Kandidirali so namreč trije advokati, Vatro Grill, Ralph Butala in Wm. Kennick, in ti so skupno dobili 2300 glasov; za tem je dobil Mr. Novak največ glasov, namreč 1700.

Govori se, da je eden izmed teh treh absolutno lahko izvoljen, ako imajo slovenski volilci pogum in se ne bodo dali pregovoriti. Carter mesta Clevelanda določa, da vsak volilec, ki ni zadovoljen s sedanjima kandidatom, ima pravico voliti drugega; zapiše lahko ime Wm. Kennicka na glasovnico, in pred zapisanim imenom naredi križ. Vsi slovenski volilci, ki želijo voliti Kennicka, ste ujudno vabljeni na politično sejo nočoj ob osmih v uradu 982 East 63rd St. — Kdor ne more priti na ta razgovor, se lahko oglasi danes ali pa jutri čez dan na istem uradu Wm. Kennicka.

Wm. Kennick Odbor

Videti "Il Trovatore" — potem umreti

No, vendar enkrat! "Il Trovatore" pride v Slovenski narodni dom. Že celih 25 let si želimo videti to krasno opero.

Pred kakimi šestimi leti sem se hotela vdeležiti te opere s sinom in hčerko v Public avditoriju, ko je gostovala v Clevelandu newyorška Metropolitan Opera Co., pa žal sedežev pod \$3.00 ni bilo v predprodaji. Torej za nas tri \$9.00 za najcenejši sedež v avditoriju.

Željno sem pričakovala, kdaj da jo vidimo na domačem odru. Moja vroča želja se mi vendar

ZELE COAL CO.

Philip Zele, lastnik
18320 LANKEN AVE.
Zadaj za Nottingham šolo
KENmore 2525
Doma KENmore 0511W

Player Piano na prodaj

Player piano v dobrem stanju se proda za \$33.00 in omara (dresser) za \$5.00. Role po 1c kos. — Oglejte si na 14302 Jenne Ave. pri E. 140 St.

končno izpolni in sicer 5. novembra. Kar še poveča naša želja, da jo bo "Zarja" prinesla v slovenskem jeziku, in vidi vemo, da nam ta zbor v nobi nudi petje in glasbo v pretektnem tonu. Gospod Ivanec je še vselej pokazal mojstersko zmožnost, zato smemo biti gotovi, da bo to sicer zelo težko, a krasno opero prinesel na odlo S. N. D. tako občutno, veličastno kot zahteva to znamenito delo.

Noben rojak bi ne smel zamuditi te krasne opere. Spominjane melodije vam ostane v ušesih, lahko rečem do smrti. Zato je le enkrat slišal to skladbo, ne gre nikdar več iz spomina. Tudi rojake iz Loraina opozarjam na to izredno lepo opero, kajti taka prilžnost se ne bo še težko kdaj nudila. Zato se v obilnem številu, da deloma poplačamo z našo priložnostjo, trudapolno delo mostojne "Zarje".

Drugega nimam pristaviti italijanski pregovor, ki pravi: "Vedere i Neapoli poi morire" — Videti Neapoli, potem umreti. — Jaz pa pravim: "Videti Trovatore, potem umreti." Na svidenje v S. N. D. 5. novembra.

Mrs. J. K. Lorain

Išče se

Išče se mlado dekle za hišno delo in za varstvo za več otroka. — Za več pojasnila pokličite KENmore 1884 W.

Posebnosti za v sred

in četrtek

Kirkman's chipso, dve velike

Sunbrite cleanser, 3 za 1

Korenje, 3 bunches

Zelnate glave, funt

Hamburger

1¹/₂ kislega zelja

1¹/₂ prasičevih rebere

Špeh, narezan, 1/2¹/₂

Riževe in krvave klobase

Fine domače prekajene klobase

Se priporočamo

B. GODEC

16903 Grovewood Ave.
KENmore 3338

"PROFESSOR NOODLE"

A switchboard job is what you need to help you gain your goal with speed. You'll be connected thus, you see, with every high-class family!

Prof. Noodle

Trgovci in obrtniki

Sedaj je čas, da si naročite vaše
koledarje za 1940

● Pri nas imamo veliko izbero vseh vrst koledarjev, ki vam bodo gotovo ugajali. Imamo letos posebno lepe vzorce. Izplačalo se vam bo, da si ogledate naše vzorce predno naročite navadne, slabe koledarje od druge družbe.

Obdarite letos vaše odjemalce, ki so vam bili na klonjeni celo leto, s koledarji. Pridite si ogledat vzorce sedaj, ko je zaloga popolna in izbera nenavadno dobra.

Oglasite se v uradu ali pokličite HENDERSON 5311 ali 5312, in zastopnik pride k Vam.

ENAKOPRAVNOST

6231 St. Clair Avenue